

Financováno Evropskou unií

Erasmus+ Mobility, studentská stáž, Málaga, Španělsko

Číslo projektu: 2023-1-CZ01-KA121-VET-000128718

Typ aktivity: krátkodobá mobilita

Termín: 25.9.-6.10.2023 (celková doba včetně cesty: 24. 9. – 7. 10. 2023)

Počet účastníků: 10 studentů + 1 učitel

Ve dnech 25. září – 6. října 2023 proběhla v rámci programu Erasmus Mobility+ pracovní stáž našich 10 studentů u zaměstnavatelů ve španělském městě Málaga. Studenti 4. ročníků tak měli jedinečnou příležitost uplatnit své dosavadní znalosti a dovednosti přímo v praxi a zároveň poznat španělskou kulturu a historii.

Studenti museli před odjezdem napsat životopisy a popsat oblast svých zájmů. Následně byli rozděleni do jednotlivých firem. Lukáš Fišer a Stanislav Pouzar (4.EA) pracovali na internátu Residencia Escolar EE. MM. la Rosaleta, Tobiáš Dvořák a Libor Pytel (4.EB) ve firmě Comercial Electro Ortega-Anor Electroteleco, Pavlína Koubová (4.SA) a Ondřej Humpolec (4.SB) v autodílně Taller Cronos Imnova, Ondřej Sípál (4.SA) a Matěj Kliš (4.SB) ve společnosti Talleres Escasur a Tereza Morávková a Martin Tantzler (4.SA) v Copyrap Nave de Producción. Studenti měli možnost procvičit si jak anglický jazyk, tak se naučit i nějaká španělská slovíčka.

Oba pracovní týdny byly věnovány praxím ve firmách a po pracovních povinnostech zbyl studentům čas na návštěvu památek, slunění se pláží a koupání se v moři. V sobotu studenti navštívili nedaleké město Nerja a neděle se nesla v kulturním duchu – navštívili jsme dvě muzea (galerie).

Tato skvělá zahraniční zkušenost přináší řadu výhod. Jednou z nich je, že pracovní stáž bude potvrzena v pracovním Europassu jednotlivých studentů, kteří si ji tak budou moci připsat i do svého profesního životopisu. Díky tomu, že se vedení školy podařilo na tuto stáž získat peníze prostřednictvím programu Erasmus Mobility+, mají studenti celý pobyt uhrazen, a to včetně kapesného.

A jak naše španělské dobrodružství popisují sami studenti?

24. září 2023, 1. den popsal Martin Tantzer

Píše se datum 24. 9. 2023, což pro nás znamená jediné – že nás čeká celodenní cesta z Českých Budějovic přes Vídeň až do španělského města jménem Málaga.

Někteří už na tento den byli připraveni dopředu, někteří ještě něco málo dobalovali jako například já. Samozřejmě by cesta nemohla proběhnout „jen tak“ a hned ze začátku se začaly objevovat drobné technické problémy, které ale mohly mít velký dopad – jednalo se totiž o online check-in. Naštěstí jsme vše ještě před srazem před naší školou stihli vyřídit a od té doby nás čekala pouze klidná cesta menším autobusem do Vídně. Hned po příjezdu jsme rychlostí světla vyskákali ven z vozidla i se zavazadly a odebrali jsme se k terminálu 1. Poté jsme se vlastnoručně odbavili, rozloučili se zavazadly a tiše doufali ve šťastné shledání ve Španělsku. Dále jsme prošli bezpečnostní kontrolou (security check), což některým jedincům dělalo problémy – někdo byl považován za teroristu a byl testován na drogy a výbušniny, někomu bylo zabaveno pravítko místo nůžek. Když jsme všichni úspěšně podstoupili všechny rentgeny a kontroly, tak nás už čekal, pro někoho první, samotný let. Ten měl sice drobné zpoždění, ale díky tomu jsme stihli aspoň nějaké malé občerstvení za nemalé peníze.

A je to tady, konečně nastupujeme do letadla. Sedadla jsme měli rozdělena jako roztroušenou sklerózu. Někdo vyhrál loterii v podobě okénka, jako třeba já, jiní celou cestu seděli vedle brečícího nemluvněte. Po třech a půl hodinách jsme, všichni živí a zdraví, konečně opět stáli na zemi. Na letišti už na nás čekal tamní řidič maximálně vymazleného autobusu, který nás odvezl k našemu ubytování.

Zbytkem našeho programu prvního dne bylo: zabrat si pokoje, vybalit si, dát si večeři, pomalu, ale jistě si zvykat na nové prostředí a kulturu a alespoň něco málo naspát, abychom byli připraveni na zítřejší úvodní prezentaci a první pracovní den.

24. září 2023, 1. den popsal Tobiáš Dvořák (z pohledu 1. letu v životě)

V neděli 24. září v 9:45 jsme se všichni sešli před školou. Po loučení jsme se pomalu „nalodili“ do dodávky, která s námi směřovala na vídeňské letiště. Cesta utíkala rychle – sotva jsem se rozkoukal a už jsme dostali pokyny vzít si kufry a vyrazit do komplexu letiště. Letěl jsem poprvé, tudíž jsem byl lehce nervózní, ale nebylo se čeho bát. Nebyl jsem jediný, kdo letěl poprvé. S pomocí paní Kovářikové a pana Rolínka jsme vše zvládli na jedničku. Se samoobslužným odbavením zavazadla jsem měl lehce problém, ale vše nakonec obstarala obsluha letiště. Po odbavení jsme se všichni vydali na bezpečnostní kontrolu. Já jsem prošel v pohodě, ale někteří z nás měli problémy, například s pásky, náramky nebo třeba pravítkem. Prošli jsme bezcelní zónou k našemu gatku a dali jsme si rozchod. Většina, včetně mě, šla na jídlo. K letadlu jsme byli dopraveni autobusem. Letěli jsme se společností Ryanair. Nervozita stoupala po nástupu do letadla, jelikož jsem vůbec nevěděl, co čekat. Vzápětí jsem ale zjistil, že se nebylo čeho bát. Jak jsem později psal mamce – je to skoro jako jízda vlakem. Let byl bezproblémový. Po přistání jsme si vyzvedli zavazadla a vyrazili jsme k autobusu, který nás dopravil skoro až k ubytování. Poté, co jsme se ubytovali, jsme vyrazili na večeři. Večer jsme si už všichni zalezli do pokojů, jelikož jsme toho měli až po uši.

25. září 2023, 2. den popsal Stanislav Pouzar

Ráno jsme vstali a došli si na snídani. Následoval přesun před naše ubytování a setkání s Miguelem, který nás dovedl do kanceláří European Era. Tam jsme se seznámili se zbytkem týmu, který se o nás bude starat, dostali jsme nějaké dodatečné informace a postupně se začali přesouvat do našich prací. S námi (se mnou a Lukášem) vyrazila Ana. Ukázala nám, kde pracujeme a představila nás zaměstnancům. V práci jsme se seznámili s panem ředitelem a naším mentorem Danielem, který nás bude mít následujících čtrnáct dní na starost. Při tomto setkání působila Ana jako překladatelka. Jen co odešla, tak nám ale začalo být jasné, že to tu s angličtinou tak slavné nebude. Daniel nás provedl po budově, potkali jsme další zaměstnance a dostali naši první práci. Kolem třetí hodiny nám bylo řečeno, že můžeme jít domů.

Po práci jsme chvíli bloudili městem a poté odpočívali na pokoji. Později odpoledne jsme se šli podívat k moři a následovala večeře. Tou skončil náš první pracovní den.

26. září 2023, 3. den popsal Libor Pytel

Vstáváme! Budíček zvoní a všichni se začínáme hrnout na snídani. Po snídani se všichni rozutekli do své práce, jenom já a Tobiáš jsme mohli zůstat na ubytování trochu déle, neboť začínáme o něco později než ostatní a kancelář máme za rohem.

Když jsme dorazili, dva pracovníci naší firmy si nás rozdělili, byli jsme tedy v týmu po dvou – jeden student a jeden profík. Jeden z nich okamžitě strčil Tobiášovi helmu do ruky, vzali pár igelitových tašek a byli pryč. Já jsem se svezl firemním autem více do centra na rušnější ulici, kde bylo potřeba zapojit zásuvky v jednom čerstvě vybíleném bytě.

Po zapojení zbylých zásuvek jsme odjeli zpátky do kanceláře, tentokrát jsem dostal helmu už i já a jeli jsme do garáže vyměnit auto za skútr. Z garáže jsme jeli okolo města vyhlídkovou trasou, nakonec jsme se vrátili k pobřeží a pokračovali po hlavní silnici. Dojeli jsme na novou stavbu, kde již byli někteří pracovníci. Na místě údajně nefungovala některá světla při zapnutí. Práci jsme ale měli rychle hotovou a vyrazili jsme zpátky do kanceláře.

Mezitím jel Tobiáš na jinou stavbu než já, kde se setkal s Paraguaycem, pod kterým pracoval po zbytek dne. Já jsem odjel na třetí a poslední stavbu dne, navrtal jsem několik hmoždinek do zdí, ke kterým jsem připevnil trubku pro vedení kabelů.

Chvilku před večeří někteří vyrazili na krátkou procházku městem, zbytek odpočíval. Po večeři jsme se všichni sešli na terase, kde proběhla krátká porada s učiteli ohledně ubytování, stravy a firem. A hurá do postele!

27. září 2023, 4. den popsal Matěj Kliš

Ráno jsme si klasicky došli na snídani. Tentokrát už jsem si udělal i kávu z horké vody z takového toho klasického automatu na vodu, což byl zážitek. Cesta do práce byla opět dlouhá a když jsme dorazili, v práci měli zrovna pauzu na jídlo. Po skončení pauzy nám Jesús zadal práci. Měli jsme si procvičovat svařování profilů elektrodou a když viděl, že to umíme, zadal nám jeden starší pán v košili (nejspíše majitel), že máme vyrobit poličku s jeklovým rámem a plechem na vršku.

Po práci jsme šli do města na jídlo a procházku. Zašli jsme do McDonald's, kde jsem byl snad poprvé, a zjistil jsem, že už tam podruhé ani nechci. Večer jsme strávili povídáním na terase.

(Na fotce vzadu vpravo je José, který nám ukazoval, jak který stroj funguje. Občas jsem mu také pomáhal.)

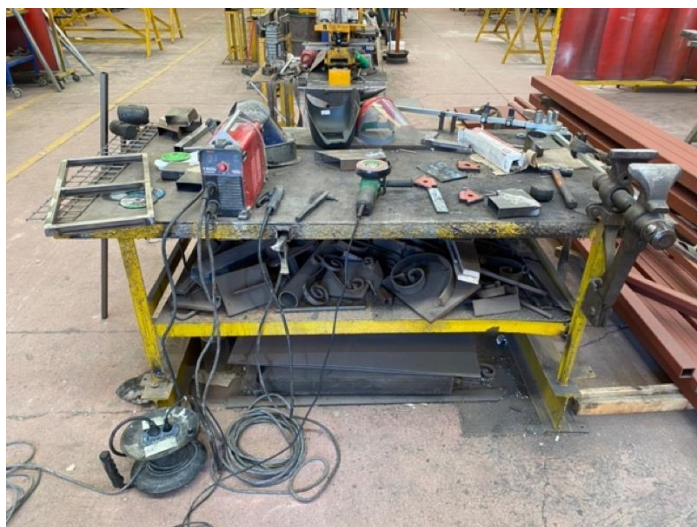
28. září 2023, 5. den popsál Ondřej Sípál

Do tohoto dne jsme se jako každý den probudili s úsměvem, ale vstávat se nám ani tak nechtělo. Po asi půlhodinovém přemlouvání jsme se nakonec překonali a vylezli z postele. První zastávkou tohoto dne byla samozřejmě jídelna, kde jsme si dali vydatnou snídani. Míchaná vajíčka a tousty nesměly chybět. Po snídani jsem společně s Martinem, Ondrou, Matějem, Pájou a Terkou vyrazili na autobusovou zastávku, která se nachází v místním parku. Poté jsme nastoupili na autobus číslo 19. Já a Matěj jsme vystupovali jako poslední (asi po 40 minutách cesty).

Z naší konečné zastávky následovala cesta asi patnáct minut pěšky uličkami industriální zóny, kde se nachází různé firmy. Když jsme dorazili do firmy, převlékli jsme se do pracovního oblečení a byli připraveni na zadání dnešní práce. Pro tento den mi bylo přiděleno vyvrtat do obdélníkových polotovarů díry o průměru asi 12 mm a následně jim udělat zkosení. Matěj měl za úkol řezat nějaký materiál na pásové pile. Práci jsme zvládli poměrně rychle, a tak jsme si po zbytek dne mohli zkoušet svařovat.

Po skončení práce nás naše hodná kolegyně odvezla na autobusovou zastávku, kde jsme počkali na autobus a následně odjeli domů. Naštěstí tento autobus jezdil skoro až k nám na ubytování, takže cesta už pak nebyla moc dlouhá.

Když se všichni vrátili z práce, vyrazili jsme společně na vzdálenou pláž jménem San Andrés. Moře zde bylo poměrně čisté a trochu studené, ale nic, co by se nedalo přežít. Cestu zpátky jsme měli volnější, a tak jsme zašli na nějaké jídlo. Den jsme zakončili večerní procházkou po rozsvícené Málaze a večerním posezením. Myslím si, že se tento den opravdu vydařil!

29. září 2023, 6. den popsala Pavlína Koubová

Den pro nás nezačal jinak než naším klasickým španělským režimem. Vstali jsme jako každé ráno, bylo krásné teplé letní počasí. Po 15minutových úpravách jsme se vydali z vily na snídani, kde jsem si, jako vždy, dala výborná vajíčka a brownies s džusem a kávou. Káva byla dokonce bez laktózy, takže mi alespoň nebylo špatně.

Poté jsme vyrazili společně s Ondrou, Terkou, Martinem, Matějem a druhým Ondrou na zhruba 1 kilometr dlouhou trasu na zastávku k naší městské hromadné dopravě číslo 19 a odjeli do práce. V naší firmě, kde pracuji s Ondrou H., jsme dnes měli opravdu zajímavý úkol – zprovozňovat auto značky Jaguár s biturbem a objemem 2,6 l. Přenášeli jsme součásti z rozbitého starého motoru do našeho nového. Pracoval s námi i náš milý spolupracovník „Blavy“, který je velmi vtipný, zábavný a komunikativní. Dokázali jsme se naučit spoustu nových španělských slov a den si opravdu užili.

Po práci jsme si s Terkou prošly malebné uličky Málagy, došly si na zmrzlinu a všichni společně jsme si poté vyprávěli zážitky z práce. Pro všechny to byl všední den jako každý jiný až na Libora s Tobim, kteří nám popisovali jejich cestování do práce na skútrech a předávali tak zážitky z dopravního ruchu Španělů. Pak jsme s Terkou vyrazily na večeri a po ní šly spát. Byl to opravdu povedený den – ostatně jako každý tady v Málaze!

30. září 2023, 7. den popsala Pavlína Koubová

Víkend ve znamení volného času znamená jediné – jeli jsme na výlet! Sobotu jsme si odhlasovali jako ideální den pro Nerju (město nedaleko Málagy). Cestu tam jsme absolvovali brzy ráno, a tak se někteří z nás stihli ještě za hodinku a půl dospát v autobuse.

Naše první kroky ale nevedly přímo do města. Nejprve jsme šli totiž prozkoumat místní jeskyně. Byl to nádherný zážitek a určitě to stálo za to (až na problém, že Španělé asi neuznávají ISIC jako doklad studenta,

a tak jsme si vstupné zaplatili celé... no nic... :-D). Dále naše kroky už směřovaly procházkou na pláže Nerjy. Bylo velké horko a moře se zdálo jako nejlepší nápad. Cestou kluci objevili granátová jablka, avokáda či lilky a my ostatní se kochali výhledy na moře. Vykoupali jsme se a opalovali skoro 3 hodinky, než jsme již museli vyrazit, abychom stihli alespoň rychlou prohlídku města. Navštívili jsme tzv. Balkon Evropy, což je nádherná vyhlídka na moře s útesy a městem v pozadí. Poté jsme vyrazili na autobus, který nám jel kolem šesté hodiny zpátky domů. Cesta autobusem byla „obohacena“ o velmi „příjemné“ malé děti, které nebyly tak unavené jako my a nevydržely sedět na jednom místě (což se jim vlastně vůbec nedivím :-)), a tak jsme místo hudby ve sluchátkách poslouchali hlasitý křik či pláč malých dětí po celou cestu domů.

Výlet jsme si opravdu užili a byl to jeden z nejlepších dnů našeho pobytu plný srandy, pohody a letního počasí, který pro nás vymyslela paní učitelka.

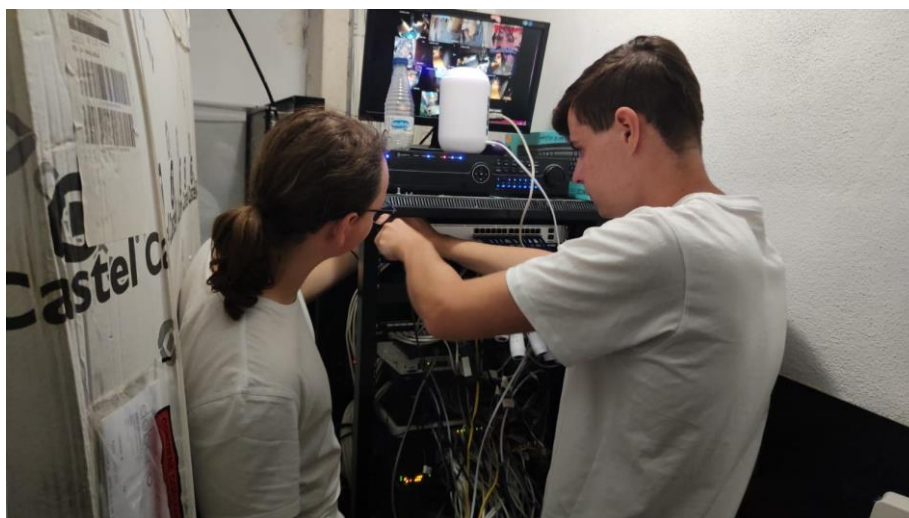
1. října 2023, 8. den popsal Matěj Kliš

Vstávali jsme později, jelikož byla neděle. Ke snídani jsem si dal opět bagetu a kávu, tentokrát s dobrým pocitem klidu, že dnes nemusíme do práce. Jako nedělní program jsme měli návštěvu Centre Pompidou Málaga, což byla galerie moderního umění, které ale většina z nás bohužel nechápala. Dále jsme navštívili muzeum Pabla Picassa, který se právě v Málaze narodil. Tam už byly obrazy zajímavější, sice na mě pořád dost abstraktní, ale už se na ně dalo koukat. Ten den jsme měli štěstí, že první neděli v měsíci byla tato muzea zdarma, takže jsme nemuseli platit vstupné. Večer jsme opět proseděli s dobrou náladou na terase našeho ubytování.

2. října 2023, 9. den popsal Lukáš Fišer

Ráno jsme jako obvykle vstali před 8 hodinou a vyrazili na snídani. Po snídani jsme se já a Standa vrátili na ubytování, protože jsme měli ještě čas. Poté jsme se vydali pěšky do práce. Pracovali jsme na školní ubytovně. Po příchodu jsme roznesli nové počítače do učeben a zapojili je. Když jsme to dodělali, tak nám Daniel řekl, abychom si připravili několik ethernetových kabelů dlouhých 10 centimetrů, protože je budeme zítra potřebovat. Po práci jsme si došli na kebab, jelikož jsme už chtěli k obědu něco jiného než bagetu. Před večerí nás ještě čekala procházka Málagou s průvodkyní. Díky ní jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o budovách, kolem kterých každý den chodíme. Po večerí někdo vyrazil do města, ale většina z nás se sešla na terase, kde jsme si do pozdních hodin povídali o tom, co jsme za uplynulý týden zažili.

3. října 2023, 10. den popsal Ondřej Humpolec

V úterý nám jako každý pracovní den zazvonil budíček již v 7:30, jenže vstávat se nám nechtělo, takže jsme se z postele vyhrabali až kolem 8:00. Poté jsme si došli na snídani, kde jsem si dal brownies a rozpustnou kávu. Po snídani jsme vyrazili na zastávku autobusu linky 19. Cesta byla jako každá jiná až na zásah hasičů, kteří hasili hořící popelnici.

Po příchodu do práce nám Blavy (náš nadřízený) řekl, že dnes budeme rozebírat motor z Audi (konkrétně to byl čtyřválec s objemem 2.0 a turbem). Po úspěšném rozebrání motoru nás čekala práce na Jaguaru S-type, na kterém jsme pracovali celých 14 dní našeho pobytu bez jakéhokoliv úspěchu či vyhlídky na brzké opravení této hromady šrotu, o které lze jen těžko říct, že jde o auto. Po řádném umytí a převlečení zpátky do normálního oblečení jsme vyrazili zpátky na stanici P. I. El Viso, odkud nám jel autobus zpět do města. Cestou na ubytování jsme šli kolem starého amfiteátru a Alcazaby – pevnosti postavené muslimy v 11. století.

Po návratu na pokoj jsme si na chvíli odpočinuli a já nám udělal ledovou kávu a studený mangový čaj speciálně pro paní učitelku Kovářkovou. Po skvělé kávě (jak jinak, dělal jsem ji já) se rozhodlo, že půjdeme do katedrály a zároveň se podíváme na její střechu. Vyrazili jsme v půl šesté a bohužel jsme již nestihli koupit lístky na střechu, kam se mohlo vstoupit jen každou celou hodinu, a tak jsme si koupili lístky pouze na prohlídku vnitřku katedrály. V katedrále jsme narazili na jakýsi automat, do kterého když jste vhodili 20 centů, rozsvítla se jedna svíčka. Nás nenapadlo nic lepšího než vyzkoušet mince české... Při vhození desetikoruny se nám povedlo rozsvítit svíčky čtyři, při následném vyzkoušení padesátikoruny byl výsledek poněkud... smutný, nerozsvítla se ani jedna. Po dokončení prohlídky vnitřku katedrály se nám podařilo dodatečně koupit lístky na střechu (vstup od 19:00). Po namáhavých 200 schodech jsme konečně viděli krásu Málagy z výšky.

Jen tak tak jsme stihli večeři, bohužel si ale již nepamatuji, co bylo, tak vám to neřeknu. Po večeři jsme odpočívali a bavili se na terase, jenže naše odpočívání přerušil šváb, kterého jsme díky našemu „teamworku“ zneškodnili. Po tomto vyčerpávajícím souboji jsme šli raději všichni spát.

4. října 2023, 11. den popsal Stanislav Pouzar

Ráno jsme vstali kolem osmé hodiny ranní a vyrazili na snídani. Po ní jsme se s Lukym ještě na chvilku vrátili na ubytování, zkulturnili se a pěšky vyrazili do práce. Dnešek byl trochu volnější, měli jsme za úkol projít počítače a nainstalovat/odinstalovat programy. Poté nám pánové z údržby dali za úkol nacvakat pár ethernetových koncovek a šli jsme domů.

Po krátké procházce jsme šli rovnou na ubytování, kde jsme si dali k obědu bagetu a udělali něco málo do školy. Ti, co chtěli, vyrazili večer na procházku do přístavu. Já jsem spolu s Ondřejem a Terkou zamířil do YATAi Ramenu, kde jsme si dali druhou večeři.

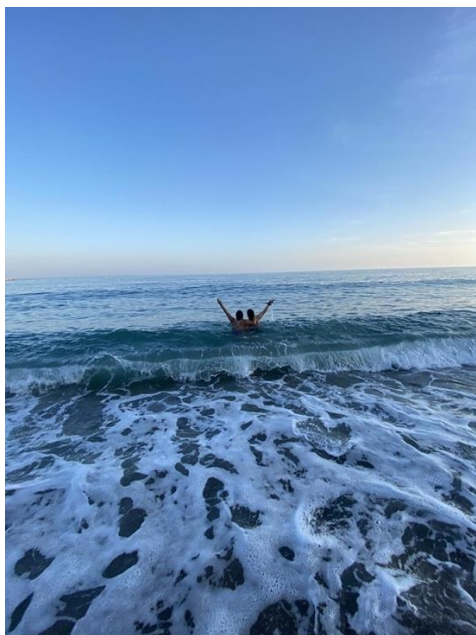
5. října 2023, 12. den popsala Tereza Morávková

Dnešní den začal jako každý jiný skvělou snídaní a následně jsme se autobusem vydali do práce. V práci už na nás čekali a rozdali a vysvětlili nám zadanou práci. Naší náplní na dnešní den byla příprava velkých plakátů na blížící se místní festival. O polední pauze jsme si dali bagetu a šli znovu pracovat. Odpoledne nám spolupracovník ukázal, jak se dělá program na vyřezávání (například textu). V práci jsme zažili mnoho legrace, vše nám velice rádi ukázali a vysvětlili.

Odpoledne jsme si po práci všichni odpočinuli a dali ledovou kávu u nás na terase s nádherným výhledem. Později byly dvě možnosti programu. Část skupiny se vydala na kolech podél pobřeží na odlehlejší pláži, druhá část šla procházkou přes město na bližší pláž, kde jsme se naposledy vykoupali a užívali si sluníčka. Čas

jsme si krátili stavěním z písku. Když už se blížil čas večere, vydali jsme se zpátky městem k našemu dočasnému bydlení. Cestou jsme pokoupili nějaké suvenýry. Doma jsme se převlékli a vydali se na večeri.

Po večeri jsme všichni vyrazili na společnou procházku večerním městem. Cestou jsme si dali místní zmrzlinu. Když jsme po procházce dorazili na ubytování, sedli jsme si všichni společně na terasu a vyprávěli si dnešní zážitky z práce. Poté jsme se už vydali do postele, trochu smutní z toho, že se blíží konec a budeme se muset následující ráno rozloučit ve firmách.

6. října 2023, 13. den popsala Tereza Morávková

Dnešní den začal jako vždy skvělou snídaní, po které jsme se vydali do práce. Dnes jsme šli všichni trochu smutní. Byl to náš poslední den ve firmách. Do práce jsme jeli autobusem jako každý den. V práci nám už dali méně práce než obvykle. Naší náplní na dnešní den byla příprava dárkových tašek na výročí firmy. O polední pauze jsme si dali bagetu a šli zjistit podrobnosti ohledně podpisů, které nám ještě chyběly na našich papírech. Odpoledne začalo loučení s našimi skvělými spolupracovníky. Na památku nám vyrobili destičku, kde nám děkují za naši práci ve firmě.

Po práci jsme se všichni sešli a vydali se na předání diplomů o účasti. Následně jsme měli připravenou prohlídku Alcazaby s paní průvodkyní. Provedla nás uličkami a řekla nám mnoho zajímavostí z historie. Po prohlídce jsme se rozdělili. Někteří se vydali ještě na prohlídku Gibralfara a ti, co nešli, se potulovali městem a nechávali na sebe naposledy působit atmosféru města. Když už se blížil čas večere, vydali jsme se zpátky k našemu dočasnému bydlení a užili si poslední společnou večeri.

Po večeři jsme se vydali na společné posezení do místní restaurace, kde jsme si naposled dali místní speciality. Na zpáteční cestě jsme vzpomínali na zážitky z celého pobytu a velmi jsme se nasmáli. Když jsme dorazili na ubytování, sedli jsme si všichni společně na terasu a kochali se naposledy výhledem na katedrálu. Potom už jsme si museli jít zabalit věci a připravit se na druhý den na návrat domů.

7. října 2023, 14. den popsal Martin Tantzer

Náš poslední den ve Španělsku jsme začali rovnou samotnou půlnocí, protože jsme si poslední chvíle chtěli společně užít. Myslím si, že ten, kdo naspal více jak 4 hodiny, se opravdu měl, protože jsme vstávali opravdu velmi brzy ráno.

Zazvonil budík a je to tady – náš odjezd v plném proudu. Ještě jsme dobalili pár drobných věcí do svých batohů a kufrů a se zabalenou snídaní v podobě bagety jsme se vydali autobusem, se stejným panem řidičem, který nás vzal po přiletu, zpět na letiště.

Na letišti mělo pár lidí problém s váhou zavazadla, ale nakonec jsme se s tím nějak poprali a věci jsme si rozdělili mezi sebe. I tentokrát jsme úspěšně prošli check-in i security check, i když security check dělal určitým lidem opět problémy. V bezcelní zóně si někteří dopřáli snídani, já například v podobě menu z Burger Kingu za 15 €. Po snídani jsme se pomalu odebrali k letadlu, kde jsme dokonce slyšeli první české hlasy. Samotný let byl také docela zajímavý, protože nás zastihly mírné turbulence, ale naštěstí jsme celý let opět zvládli a bez úhony jsme přestáli.

Po přiletu jsme se shledali s našimi zavazadly a vydali se na cestu k našemu odvozu, který na nás už čekal. Nicméně shledat se s ním na rušném letišti ve Vídni byl chvíli docela problém. Naštěstí jsme se s panem

řidičem nakonec úspěšně našli, naskládali jsme zavazadla do auta a vydali se na naši poslední etapu cesty. Většina z nás, po perné noci, v autě pospávala a čím dál tím víc jsme se těšili domů na své blízké, i když na druhou stranu jsme se shodli na tom, že by se každý z nás mnohem radši vrátil zpět do Málagy. Po cestě vystoupilo pár lidí, protože to měli blíž domů, a zbytek z nás dorazil zpátky k naší škole, kde jsme se rozloučili.

Další Erasmus v našem podání přežit ve zdraví, bez úrazu a se spoustou zážitků a zkušeností.

Závěrečné shrnutí, napsala Mgr. Mirka Kovářiková

Náš dvoutýdenní pobyt v Málaze se nadmíru vydařil, a to hlavně díky tomu, že se sešla skvělá parta lidí! Za celou stáž (až na jeden ztracený mobil, který ale někdo moc hodný odnesl na policejní stanici, kde jsme si ho vyzvedli) jsem se studenty nemusela řešit jediný problém. Na všechny byl spoleh a ve firmách si je moc chválili. V některých společnostech byli dokonce překvapení, jak rychle naši studenti pracují. Ono co si budeme povídat – španělské tempo je přece jen trochu pomalejší než to naše. J Španělský styl života (mañana, siesta) je velmi nakažlivý, takže kdo ví – možná kdybychom ve Španělsku zůstali o něco déle, rychle bychom se naladili na tuto vlnu pohody.

Co se týče Málagy, je to krásné město plné historických památek, milých lidí a dobrého jídla a pití. Velkou výhodou Málagy je také zdejší klima – místní obyvatelé si mohou užívat 300 slunečných dní v roce. Kousek od centra najdete nádherný park plný exotických rostlin, moře a pláž.

Na závěr bych ráda poděkovala vedení školy za to, že mi umožnili zúčastnit se této stáže jako dozor, svým kolegům, kteří absolvovali job shadowing (Mgr. Petra Ohnsorg, Mgr. Tomáš Rolínek), za společnost a především deseti výše zmíněným studentům za krásných 14 dní plných dobré nálady a smíchu.

¡Muchas gracias! ♥

